

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/212/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612203708
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612203708.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45 535 108, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, zastúpeného právnym zástupcom SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, proti odporcovi V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom v E., R. č. XXX/X, za účasti Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42264154, so sídlom v Skalici, Petrovská č. 10, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom v Chorvátskom Grobe, Námestie Josipa Andriča č. 1, o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa, proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 12. novembra 2012, č.k. 5C/59/2012-87, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 149,97 eur, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 149,97 eur, od 28.07.2009 do zaplatenia, zastavil. V prevyšujúcej časti, súd návrh navrhovateľa, zamietol. Odporcovi, náhradu trov konania voči navrhovateľovi, nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, trovy konania v sume 58,42 eur, na účet JUDr. Jozefa Kempa, advokáta so sídlom v Chorvátskom Grobe, Námestie Josipa Andriča č. 1, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že nakoľko pred začatím pojednávania, vzal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, písomným podaním zo dňa 09.11.2012 (č.l. 73 spisu), svoj návrh čiastočne späť, v časti o zaplatenie sumy 149,97 eur, spolu s úrokmi z omeškania, vo výške 9 % ročne zo sumy 149,97 eur, od 28.07.2009 do zaplatenia, súd konanie v tejto časti zastavil, podľa § 96 ods. 1 O.s.p. Ďalej s odkazom na ust. § 43 ods. 1, 2, § 42 ods. 1 písm. a/, § 42 ods. 4 písm. b/ zák.č. 610/2003 Z.z., § 52 - 54 OZ uviedol, že v prejednávanej veci dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že návrh navrhovateľa, vo zvyšnej časti, nie je dôvodný a nie je možné mu po čiastočnom zastavení konania vyhovieť v časti uplatnenej zmluvnej pokuty, ani v časti uplatnenej náhrady škody.

Ďalej v odôvodnení uviedol, že o trovách konania, vo vzťahu navrhovateľ a odporca ,rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy, v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie, alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ tým, že vzal návrh na začatie konania čiastočne späť, v tejto časti procesne zavinil zastavenie konania a vznikla mu povinnosť

uhradiť trovy konania, súčasne, vo zvyšujúcej časti, bol vo veci úspešný odporca, ktorému v tejto časti vzniklo voči navrhovateľovi, právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Kumuláciou týchto dvoch princípov, vzniklo odporcovi voči navrhovateľovi, právo na plnú náhradu trov konania. Odporca však žiadne trovy konania nežiadal nahradiť (č.l. 83 spisu), preto mu súd náhradu trov konania, voči navrhovateľovi nepriznal. O trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcu, rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Nakoľko čiastočné zastavenie konania procesne zaviniť navrhovateľ, resp. vo zvyšnej časti uplatnenej sum, bol zamietnutím návrhu neúspešný, právo na náhradu trov konania vzniklo odporcovi, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania, za poskytnuté právne služby. Uviedol, že zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku, nevyplýva obmedzenie vedľajšieho účastníka, dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom, z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania, posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Vzhľadom na to, že námietky vznesené v konaní vedľajším účastníkom na strane odporcu, viedli v konečnom dôsledku k čiastočnému späťvzatiu návrhu a vo zvyšujúcej časti, bol návrh zamietnutý z argumentačne čiastočne obdobných dôvodov, ako ich vzniesol vedľajší účastník na strane odporcu, jeho náklady vynaložené na právnu pomoc, považoval súd za vynaložené účelne. V prejednávanej veci preto, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, vzniklo právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb - prevzatie a príprava zastúpenia v sume 21,58 eur, spolu s režijným paušálom v sume 7,63 eur a vyjadrenie k návrhu v sume 21,58 eur, spolu s režijným paušálom v sume 7,63 eur, spolu trovy konania vedľajšieho účastníka. v sume 58,42 eur, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p., povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka, na strane odporcu.

Proti tomuto rozsudku, v časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi, nebude priznaná náhrada trov konania, ale naopak, táto bude priznaná navrhovateľovi, z dôvodu toho, že prvostupňový súd nesprávne právne vec posúdil, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p..

V odôvodnení odvolania uviedol, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli podľa neho nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tomto smere poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 17Co/91/2012, podľa ktorého sa súd musí, ak sa Združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené, na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľa a výkonom ochrany spotrebiteľských práv, napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého, bolo založené. Zámerom zákonodarcu, pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia, zastupovať spotrebiteľov, z ktorého dôvodu by malo združenie disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Uviedol, že nepochybňuje ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie, ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného. Uviedol, že tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Podľa jeho názoru, vzniknuté trovy sú účelové, pretože ide o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu, v súvislosti s čím je potom otázne, či je účelom vstupu do konania ochrana spotrebiteľa, alebo zisk z priznaných trov. Podľa jeho názoru tým, že súd priamo z úradnej povinnosti prihliada na ochranu spotrebiteľa, nie je potrebné, aby vznikali ďalšie trovy právnym zastúpením vedľajšieho účastníka, ktorý podľa neho, nie je v konaní žiadnym prínosom. Ďalej poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR, podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Súčasne uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, v sume 22,32 eur, titulom trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník, ani odporca, nevyužili svoje právo, písomne sa k podanému odvolaniu vyjadriť.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu, je v napadnutej časti vecne správny, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Rozsudok okresného súdu je odôvodnený v súlade s kritériami v ust. § 157 ods. 2 O.s.p, je správny, úplný a presvedčivý, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením rozsudku okresného súdu v napadnutej časti, plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo skončené čiastočným zastavením, v dôsledku späťvzatia a vo zvyšku zamietnutím návrhu navrhovateľa, zaoberal tým, ktorý z účastníkov, bol v konaní úspešný a kto do časti, v ktorej bolo konanie zastavené, toto procesne zavinil.

Správny bol záver okresného súdu, že v konaní boli úspešní odporca a vedľajší účastník na strane odporcu, a v časti zastavenia konania, že toto procesne zavinil navrhovateľ, kumuláciou ktorých princípov, im prináleží právo na náhradu trov konania, ktoré im vznikli.

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelanie a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník, vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti, ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom, možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník, využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., §151, ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, pretože mu v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.